

(Vladimír Hubler) Krásna vec, ktorú nám Ježiš sľubuje. Uvedomme si, že sám Boh nazýva človeka, ktorý sa pre neho rozhodne celým srdcom, poťehnaným. Boh nám chce robiť radosť natolko, že nám dáva titul, aký má jedine on, čo znamená, že človeka bezhranične miluje. Ale aká je najčastejšia odpoveď nás ľudí? Nemám čas. Boha pre šťastie nepotrebujem. Dnes si už málokto uvedomuje skutočnosť, že sa jedného dňa každý postaví pred Boťiu tvár. Lebo mnohí žijú, ako im príde. Majú chodníčky mimo manželstva alebo v poverách a iných cestách, ktoré nevedú k Bohu. Ale Boh sa ako dobrý pastier ponúka človeku neustále. Ježiš nič nerobil nasilu, ale vždy ponúkol človeku nejaké riešenie jeho biedy. Rozhodnutie je stále na nás. Nenechajme Boha doprosovať sa nám, milí priatelia, ale tešme sa z toho, že každému, kto o to prejavil záujem, Boh pripravil miesto.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)